

Så var det då äntligen dags igen att fukta smamlökarna...

...med lite maltwhisky igen. Lite torra har de allt blivit sedan förra gången. Nu spirar lite gröna skott och efter att ha fått smaka greve Silfverblads utvalda sorter ser vi fram emot att få låta smamlökarna blomma ut ordentligt i sköna vårmånaden maj!

Ja, strax innan hänryckningens tid i maj, närmare bestämt den 11:e i nådens år anno 2012, styrde vi alltså kosan nedåt Kvigvallen på Brännö där chateau Silfverblad speglar sig i vattenbrynet mot Asperö. Vi knastrade målmedvetet uppför den välkrattade grusgången upp mot slottet och denna gång välkomnade greven med tre kandidater som skulle schavottera under våra sakliga argument för att slutligen bli begåvade med betyg som är så väl underbyggda och rättvisa, att simhoppare och skridskoprinsessor skulle bli gröna av avund om det var vi som höll upp siffrorna när de skulle bedömas.

Omutbara intill döden (näja, man skulle väl kunna justera betyget en smula framåt kvällen när förståndet påverkats av de ljuvliga aromerna och avtrubbat en eller annan hjärncell, och om någon vänlig själ bjöd på en artonårig Macallan) tog vi åter med välvässade smamlökar och skärpta luktorgan oss an de tre utvalda.

Vår internetadress: <http://drink.to/bsmws>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

Brännö 2012.05.23

Trots att en av de edsvurna denna gång inte kunde axla den tunga BSMWS-manteln, stod vi övriga sju kvar på vår post och utförde åter nya storverk! Kjell tog i stället på sig farfars-hatten och försöker nu lära upp nya, duktiga NCC:are. Kjell lär berätta sagor för barnbarnen om asfaltkokare som tjänar storkovan, dricker maltwhisky och lever lyckliga i alla år.

Denna gång var det inte bara tre kandidater av märke Benriach 12 YO, Glen Garioch 12 Yo och en Ardbeg Uigeadail.

Mot dessa välrenommerade skottar skulle en svensk kandidat bäras fram ungefär vid halvtid lagom till kaffet

Vår internetadress: <http://drink.to/bsmws>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

för att få sin dom. En av grevens goda vänner har satsat på ett fat virre från Mackmyra och lät oss avgöra om det kommer att bli fler investeringar i den svenska produkten. Ett hedersuppdrag som vi tog oss an med vördnad. Skjortor och slipsar rättades till, harklingar hördes och 7 edsvurna begynte att dofta, okulärbesiktiga och avsmaka den uppstudsige svensken. Mera om

Mackmyra Reserve

lite längre ned i protokollet.

Men först måste vi väl rapportera lite om vad greven sysslat med på sistone...

Nu är det ju så att via whistleblowers i vår kommun har det kommit till vår kännedom att herr greven hade planerat en liten kupp mot Göteborg Energi innan han skall ta pension. I hemlighet lät han energileverantören lägga en kraftig kabel till Brännö. Noggrant såg han till att de skulle gå via sundet mellan Asperö och Rivö och den skulle sedan ansluta till Brännö på hans ägor. Där hade greven tänkt uppföra ett ställverk, koppla om strömmen via sina proppskåp och sedan sälja el dyrt till övriga Brännöbor och resten av skärgården.

Men så blev det visst något fel på beställningen. Greve S skrev fel på arbetsordern och det blev en **fiberkabel med bredband** istället.

Så nu har familjen Silfverblad Södra Skärgårdens vassaste bredband. Och dessutom ensamma på fibern!

Men elen får allt greven betala, precis som vi andra medborgare. Det lär dock finnas kvar en del ful-el som smugglades in från Kina vid resan för några år sedan, men den är snart slut!

Och det där med att lägga kabeln i grevens egen inseglingsränna var kanske inte så kokt. Varje gång greven kör över fiberkabeln smäller det till i Skärelejan och den som då sitter och läser mejl får en liten skvätt vatten på sig...

Splash!

Men så börjar då årets majprovning!

Med vattenpipetten i ett stadigt grepp med vänsterkardan hällde man med höger hand upp den ljusa, fina och väldoftande:

1. BenRiach 12 YO

Här kommer en så'n där ljus men väldoftande, ljuvlig kandidat! Vi noterar att den har en mycket stor, härlig, söt och blommig doft. För att vara en 12-årig malt har den mogen och balanserad doft. Med en skvätt vatten lyfter dofterna ytterligare ett snäpp!

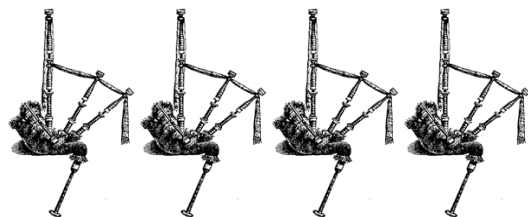
Smaken gör oss definitivt inte sämre till sinnet. Blommig, fruktig, citrusmättad men med maltwhiskyns stadga i ryggraden känner vi oss riktigt trygga när vi sippar försiktigt på denna pärla!

Nöjd, är väl ett omdöme som vi kan avlämna så här direkt. Vi försöker ju tygla oss så att vi inte blir för euforiska redan i starten. Benriach 12 YO överraskar positivt!

Vi noterar att den inte "växer i halvtid". Alla tycks vara ense om att den var lika fin i första halvlek som i den andra!

I smaken skönjer vi vanilj och citrus. En riktig goding!

Vi levererar generöst

Och en smäck med röd tofts för att den överraskade så för att bara vara 12 år.

Se'n tar vi oss an

2. Glen Garioch 12 YO

Här kommer stadig helpanna som står säkert på bordet. Mörkare i färgen och med en mycket tilltalande design av flaska och etikett. Typsnittet och layouten är noga genomtänkta för att skapa en känsla av att det handlar om en gammal, fin produkt. Man startade ju tillverkning redan 1797 så de drygt 200 åren har satt sina spår i design – och i innehållet!

Dock har denna kandidat inte riktigt så stor och påträngande doft som Benriach. Här fick man verkligen släppa ned snoken djupt för att kunna utforska dofterna. Vi vädrar sötma, blomma och torkad frukt. Vårt doftorakel Isaksson, gjorde dock snabbt upptäckten att det finns en hint av rök, men den var tydligen mycket välpaketerad och mild.

Några stänk vatten krävs då detta är en något starkare jäkel (48%) och då bryter man ned komplexiteten och kan plocka ut malt och rök i doft –och smaktonerna.

Ställer man denna kandidat mot en Dahlwinnie inser man att vårt rättesnöre är betydligt mjukare. Glengarioch är lite "skarpare" i smaken och nyper lite i tungroten.

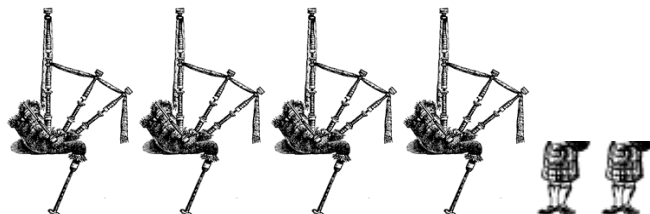
Vi bedömer att detta är en riktig, och oförfalskad malt som ändå är relativt "lättdrucken". Vi frågar oss samtidigt vilken maltwhisky som är svårdrucken. Vi har i alla fall ännu inte hittat någon sådan bland de nästan 100 sorter vi systematiskt dissekerat. Ibland pratar man också om att en bil har stor körglädje. Vi fyller på och säger att denna malt har dryckesglädje – vi blev i alla fall väldigt glada när vi dragit i oss några centiliter.

Och för våra nykterister måste vi väl tillägga att som alkoholfritt alternativ finns – INGENTING! Detta trots att vi hos greve Silfverblad lade grunden för att mycket seriöst fira Folknykterhetens dag. Denna dag infaller ju som av en händelse den "syttende mai" och vi inser nu varför norrbaggarna springer som skällade tallefjantar upp & ner på Carl Johan denna dag. Man firar folknykterhet. Några baggar åker dessutom över till Strömstad för att sprida sin hälsosamma tradition till broderlandet.

Vi firar alltså folknykterheten med att utdela följande säckpipor och några kiltar:

Bara för att den är så mjuk och fin i balansen mellan rök och ekkaraktär ger vi den en

Slutligen tar vi in en

3. Ardbeg Uigeadail

Jamen, vi måste ändå låta oss få buga inför Ardbegs läckra produkter. Flerfaldiga medaljer har man mottagit för årets whisky, fjolårets whisky, etc, etc.

De allra flesta av oss tycker nog att detta är en välbalanserad whisky med lite av det bästa i en vacker och smakfull kombination.

Nja, Isaksson reserverar sig och ställer sig frågan: - Hur f-n kan man tillverka så 'nt här? Bläckhorn, brandrök, tjära och andra katastrofer. Allt blandat i en vacker mörk flaska. - OK, flaskan är det inget fel på, säger Isaksson. - Om ni bara lät bli att öppna den!

Men den öppnades och vi övriga vill nog hävda att i doften finns förutom sötma också en väldigt mjuk rökdoft, som gifter sig fint med maltkaraktären och de sherry- och vaniljtöner från lagringen och skapar en mycket välbalanserad enhet.

Anstränger man sig kan viss sälta och tång skönjas i smaken.

Vår internetadress: <http://drink.to/bsmws>

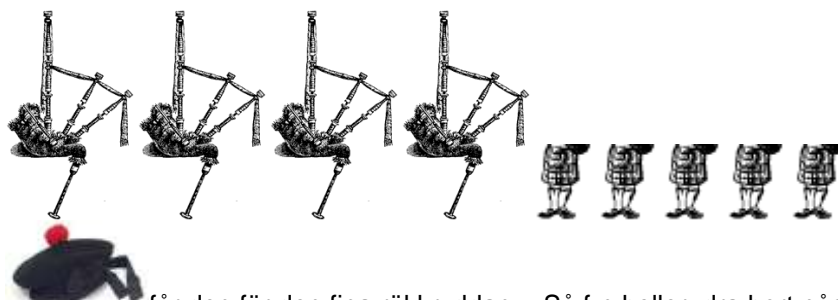
BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

Vi anser att detta är en riktigt bra whisky för den som upptäckt att rök & tjära (i rätta proportioner)...

Vi kastar slutligen följande betyg på Ardbeg Uigeadail:

får den för den fina rökkryddan. - Så f-n heller, dra bort några kiltar istället, kommenterar Isaksson

Halvtidsvilan inträdde som vanligt...

...när vi avverkat den första rondan.

Då försvann greven ut i köksregionerna och stökade runt tills en lätt slinga av förföriska dofter från det franska köket kom ringlande in i provningsrummet. Isaksson, som trodde att det var en ännu rökigare kandidat som just öppnats famlade efter gasmask och syrgastub.

Nöjd med att det var en matdoft som kittlade i näsan släppte han sin skyddsutrustning och tågade med alla andra mot matsalsbordet.

Vi imponeras även av greven som dyrt och heligt bedyrar att han skapat denna kulinariska upplevelse. Vi äter, spiller på bordduken och dricker kall, dansk pilsner därtill.

Vår internetadress: <http://drink.to/bsmws>

Naturligtvis utdelar vi maj månads kockmössa till greven!

Och så den stora surprisen! Herr greven frambär en läcker butelj från Mackmyra

Vårt omdöme är att Mackmyra Reserve är betydligt bättre än den vi smakat tidigare. Vi tycker oss känna igen en kanälje som vågar utmana lite äldre gubbar från Skottland som har en betydligt större portion erfarenhet och visdom. Det är bra! Mäter man sig inte med de stora grabbarna förblir man bara en liten spritverkstad!

Och Mackmyra börjar allt mer vuxen som whisky. Man har ett grundkoncept som kan bli en vinnare. Risker är väl bara att man behöver vänta några hundra år, som skottarna fick göra... Till en början vill vi konstatera att Mackmyra Reserve har de attribut en bra maltwhisky bör ha; Maltigheten, lät blomlig, söt doft, lite citrus i smaken. Vi tycker oss t o m kunna säga att det finns apelsin i smaken på Reserven.

Som stränga domare måste vi ändå tillägga att vi tycker att Mackmyra har lite för bråttom att komma ut på marknaden. Tre år på fat tycker vi verkar vara för lite!

Även om man väljer små fat, 30 liter, och tror att whiskyn därmed har större kontakt med eken, misstänker vi att det inte går att lura tiden!

Brännö 2012.05.23

I samband med en provning av indisk maltwhisky (jodå, de är stora producenter av riktigt fin virre), försökte den lille indiern hävda att i Indien behöver vi inte lagra whiskyn så länge. Orsaken skulle vara att man har så varmt i lagren, så under taken kan det vara ända upp mot 70 – 80 grader Celsius. Det är ju nästan kokpunkten för vatten, och de riskerar väl nästan självantändning. Och snacka om att "the angels share" snabbt dunstar ur tunnorna i den bastun. Risken för att de indiska änglarna blir dynggraka i lagringslokalerna är hög...

Så indierna räknade med att, eftersom det är 4 – 5 gånger varmare under lagringen, kan man korta ner lagringstiden med 4 – 5 gånger. Men nej, även den finaste indiska maltwhiskyn Amrut hade den där lilla, lilla beskan som nyper i tungroten...

Vi betygsätter inte, men tycker om denna Mackmyra! Och Bertil poängterar att han verkligen gillar den! Låt den ligga på fat i 12 år så bjuder vi skottarna lite tufft motstånd! Låt tiden få påverka Mackmyran!

Och ett stort tack framförs till vår välgörare. Vi ser fram emot att testa en 12 årig Mackmyra!

NATTSTÅNDET

Två nya seriefigurer har kommit in i BSMWS:

Isaksson & Eliasson

Gissa vem som är vem! Vi får se om de där två dyker upp igen...

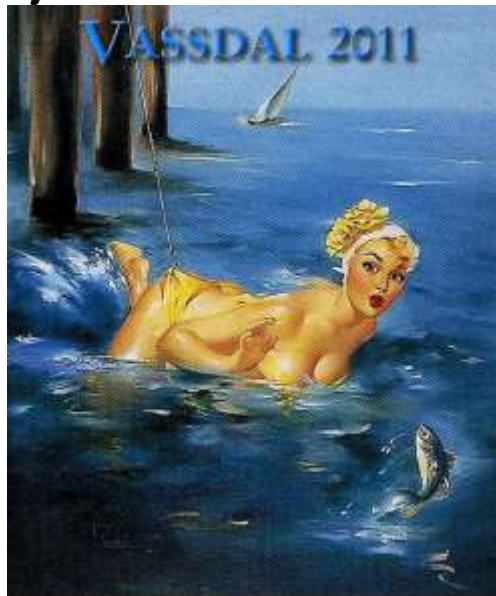

Vår internetadress: <http://drink.to/bsmws>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

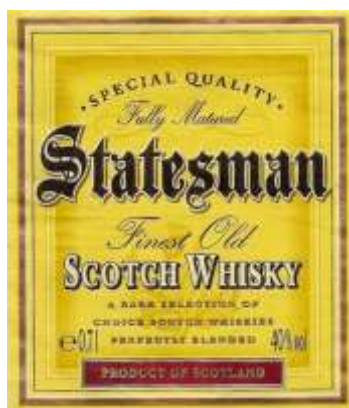

I Vassdal börjar snart bad –och fiskesäsongen igen

Vi tog upp frågan om lätt- resp svårdrucken whisky tidigare

Och då är det väl på sin plats att vi går på djupet med denna fråga. Vi gör en tävling helt enkelt: Vem kan ge förslag på en svårdrucken maltwhisky? Rätt svar innebär en liten blomma! En blåklocka! Protokollförelären delar ut den...

Absolut inte svårdrucken!

Vår internetadress: <http://drink.to/bsmws>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.

Brännö 2012.05.23

BRÄNNÖ
SUPERIOR MALT WHISKY SOCIETY
PROTOKOLL & BULLETER

Vi avslutar med ett stort tack till värden greve Silfverblad på Kvigvallen för förträffliga whiskysorter och god mat i trevlig miljö! Och ser fram mot att samlas hos kapten i Moseviken på samma ö i sensommarmånaden augusti 2012!

Har ni sett att ett provningsglas med lock ser ut som Don Martin med skotsk basker...

Häpp, tecknar eder förbundne
Jan F

Vi skiter i apparna!
Men du vet väl att
du kan läsa BSMWS's
protokoll i

din mobil, din iPhone,
i datorn och i din "padda".
Vi är miljömedvetna
- också...

Vår internetadress: <http://drink.to/bsmws>

BSMWS tänker på miljön och skriver inte i onödan ut protokoll och annan digital information. Vi lagrar istället på minnespinne, i mobiltelefon eller liknande medium och läser på skärmen.